

MIJNEN VERSLAAN PHILIPS IN EEN DER GROOTSTE MASSA-KAMPEN ALLER TIJDEN.

Strijd op 410 velden en 45 z.g. reserve-velden, welke resp. met
224 - 186 en 29 - 16 punten door de Limburgers werd gewonnen.

Op Zaterdag 25 Maart ¹⁹⁵⁰ j.l. tegen de schakers der mijnen naar Eindhoven en aldaar de strijd tegen Philips aan te binden. Ten bewijze dat voor deze massakamp, waarvoor drie grote zalen van het Philips Ontspanningsgebouw waren ingeruimd, ook van de zijde der pers belangstelling bestond, gaven wij hierbij een gedeelte van het meesterlijke verslag van een speciale verslaggever van "De Tijd".

"Met 15 autobussen reden de Limburgers voor. Zij hadden vijftien leerlingen van de Ondergrondse Vakschool der Mijnen meegebracht, meestal in blauwe overalls, de blinkend-zwarte mijnpetten op het hoofd, lampjes op de klep, die hun het aanzien gaven van menselijke glinwerpjes, en met accu-tassen aan hun zij. De jonge kempels vormden een erewacht tezamen met 15 leerlingen van de opleidingsschool van het Philipsbedrijf, eveneens in blauwe overalls. Langs die erewacht rukten de Limburgers, met generalissimus Vincken voerop, het gebouw binnen en namen hun plaatsen in het strijdperk in, tegenover de reeds wachtende Eindhovenaren.

De kern van beide legers werd gevernd door een keur van in club- en competitiewedstrijden ervaren ridders, waarenheen zich het voetvelk der huis- en gelegenheidsschakers had gegreeped. Zij kwamen in retten van tien tegenover elkaar, de tegenstanders zoveel mogelijk aan elkaar gewaagd. Zoals ooit in de oorlogen der oudheid traden de aanvoerders perseenlijk tegenover elkander in het krijt. Het was op hun berd, dat de Heer P.J. den Hertog namens de directie van Philips de eerste stukken verzette, waarna 410 Philips- en evenzevele Mijnlampen zich in aandacht over de velden bogen, zoals de berden in het schaakjargon werden geneemd. Zo althans was het op een geestig, aan alle deelnemers, met vermelding van hun berdnummer, uitgereikt plaatje afgebeeld. De melkwitte zon van de Philips-lamp leek daarbij wel ongemaakbaar voor het sember verhulde mijnpitje, dat bevendien nog met zijn lichtje pal onder het schaakberd scheen. Tech werd de zom van het Eindhovens schaaktalent, zoals wij intussen weten, uiteindelijk door de ender- (en boven-) grondse krachten van het Mijbedrijf verduisterd.

Na zeven minuten was reeds de eerste partij beslist en wel ten gunste van de Mijnen, ten name van Muijder van de Willem Sophie. Zedra er ergens een berd vrij kwam, konden de reserves, die aan beide kanten aanwezig waren, op hun beurt de epengevalen plaatsen innemen. In totaal was drie en een half uur tijd, waarin ten minste veertig zetten moesten worden gedaan, voor deze massa-kamp beschikbaar. Arbitrage besliste daarna over nog en-uitgespeelde partijen.

Er werd zwaar gereekt tijdens de strijd: pijpen, sigaren en sigaretten. De sneer, ken men met Streuvels zeggen, steeg uit de velden en hing als blauwe kruitdamp boven de heefden, in concentratie gebogen of dromerig wegstarend over de piekerende tegenstander heen. De meeste spelers endersteunden hunzware denkingen met een hand aan de kin, twee vingers tegen het voorhoofd, trekkende aan de enderlip of met de armen devotelijk gekruist voor de berst. Op de berden scheven de pionnen omzichtig vooruit, de snelle lepers namen hun diagonalen, terens bewegen zich massief, de koninginnen waren overal en machtig als steeds en de koningen, die slome duikelaars, wisten maar niet hee gauw zij zich achter andermans ruggen moesten bergen. Het meest kenden ons de paarden verheugen, die monter over de velden sprengen, elk dubbelspan met eigen physionomie: keddige zeepaardjes, overmeedige carrousel-ressen, mistreostige karhengsten en beslist charmante schaakmerries, kortom alle variëteiten, waarmee de fantasie van schaakspel-fabrikanten Cafssa's manege heeft versierd.

Naarmate de tijd verderde lagen meer velden verlaten of vechten luttel overlevende stukken om de beslissende zet. Het was al laat in de

laat in de avond toen de einduitslag bekend werd van deze unieke strijd van bedrijf tegen bedrijf, waarin aan beide zijden hoog tot laag zich had gemend. Spraken bij de aanvang de Heren Den Hertog namens Philips, Ir.A. Paulen voor de Mijndirecties en Mr.J.Kallenbach, vice-voorzitter van de Brabantse Schaakbond, de deelnemers toe, na afloop dankte Ir.Bergstein in naam van het Mijbedrijf voor de hartelijke ontvangst in Eindhoven. De leiding berushte bij de Heer H.v.Overhagen, voorzitter van de Philips Schaakclub."

Vermeld dient nog dat de krachtmeting tussen de beide "legeraanvoerders", de Mij-matador Alex Vinken en de Philipsfavoriet Dr.L.Meijering, onbeslist bleef en de beide dames, die in de strijd werden geworpen, Mej.van Lent van Philips en Mej.van Lunen van de Mijnen, ieder van hun mannelijke tegenstander verloren. Bij de jeugd bleek het tiental van Eindhoven, leerlingen van de Philips Jongens Nijverheidsschool, met 7-3 sterker dan de kompels, de stoere knapen van de Ondergrondse Vakschool der Mijnen. En ten slotte deed Pater Landric O.F.M., aalmoezenier van de O.V.S., van zich spreken door zijn partij ten gunste van Limburg te winnen.

De Philips-directie had voor deze gelegenheid een collectie elektrische scheerapparaten beschikbaar gesteld, welke onder de winnaars werd verdeeld.

Al met al was het een schitterend geslaagde propaganda-wedstrijd, waarover men niet vlug uitgepraat zal raken.

Een woord van lof aan de Heren Aarts, Voorzitter van de Geleense Schaakvereniging en Veldhoen, die de tocht naar Eindhoven hebben georganiseerd, is o.i. hier wel op zijn plaats.